

i Almindelighed, og naar der er Tale om at vælge enten 3 eller 5 Medlemmer, hvad vi nu kunne enes om, til dette Alderdomsraad i hver Kommune, er det en Selvfølge, at det vil blive Folk, som ere vel stikede dertil ved deres Kendskab til Behoernes Forhold. De skulle jo ikke paaligne Stat eller udligne Bidrag, idet der er Regler for, hvad de vedkommende skulle give, og det vil altsaa blive en Slags almindelig Forretningssag. Hvis det imidlertid i en stor Kommune blev for besværligt for en Privatmand at overkomme, ja saa var der vel ikke noget i Vejen for at give en lille Smule af Kommunekassen til Hjælp ved Regnskabsføringen. Jeg tror nu ikke, at dette vil være nødvendigt uden i ganske enkelte Tilfælde; idet jeg mener, at mange med Glæde og Interesse ville tage denne Sag op. Jeg har tilladt mig at foreslaa, at disse Medlemmer skulle vælges paa 3 Aar ad Gangen, og naar saa disse 3 Aar ere gaaede, naa ja, saa kunne de jo træde fra og andre tage fat. Som sagt, jeg tror, at det er særlig henvigtigst at faa en stedlig Autoritet i hver Kommune til at have med denne Sag at gøre, og jeg tror, at der maatte foreskrives nærmere Regler for, hvorledes et saadant Alderdomsraad havde at forholde sig. Der skulde jo passes paa de bidragpligtige, og det er jo en Selvfølge, at der maatte træffes Bestemmelse om, hvorledes man skulde forholde sig med dem, som rejste og flyttede fra den ene Kommune til den anden. De faste Folk i en Kommune, saavel Tjenere som andre, vil det selvfølgelig være let at kontrollere, men der er jo i ethvert Sogn nogle, som rejse fra den ene Kommune til den anden, og dem skulde der passes paa. I det hele have vi det nu i Kommunerne saaledes, i alt Fald i min Egn, at man paaligner ogsaa Tjenerne, saavel Biger som Karle, Kommunestat, og den bliver opkrævet hos de vedkommende. Det gælder da ogsaa der om at passe lidt paa. Jeg anser det nu for givet, at hvis vi fik en Lov som denne vedtagen, saa at Tjenerne skulde betale Alderdomsbidrag, vilde de blive fritagne for Kommunestat, for saa vidt de ellers ikke havde andet at svare af end deres Løn, altsaa vilde Forholdet blive det samme for dem. Det vilde ikke blive en forøget Udgift for dem, om de skulde svare de saa Kroner til Alderdomsforsørgelse, som de ellers pleje at svare til Kommunen. Jeg kan altsaa ikke indse, at der vilde blive store Vanskeligheder ved Kontrollen. Det er en Selvfølge, at de vedkommende Alderdomsraad maatte have visse

Kilder eller Autoriteterne til Hjælp. De maatte vel sagtens have Udgang til Sognepræsten for at faa Hjælp af Kirkebøgerne, og i det hele søge at skaffe sig Underretning om de vedkommendes Alder. Valglisterne ere jo ogsaa et Aktiv, som kan benyttes ved saadanne Lejligheder, og der kunde tænkes flere saadanne Ting, som efter nærmere Vejledning enten i selve Loven eller fra Indenrigsministeriet kunne foreskrives, nemlig hvorledes en saadan Institution, et saadant Alderdomsraad, nærmere havde at forholde sig med Hensyn til hele sin Virksomhed. — Som man vil se, har jeg i en anden Paragraf tilladt mig i al Almindelighed at foreslaa, at Alderdomsraadet skal opkræve og selvfølgelig ogsaa forvalte Bidragene fra Kommunen samt skaffe den fornødne Underretning om de bidragpligtige og om dem, der ere berettigede til Alderdomsforsørgelse. Dette Alderdomsraad skulde ogsaa udbetale Forsørgelsen kvartalsvis til vedkommende; dernæst skulde det selvfølgelig ogsaa aflægge Regnskab, som skulde offentliggøres paa almindelig Maade, aktuelt som det gaar til med alle andre kommunale Foranstaltninger. Det er en Selvfølge, at der skulde Kontrol og Offentlighed til. — I § 6 har jeg tilladt mig at henstille i al Almindelighed nogle nærmere Regler for Raadets Virksomhed. De ere ganske vist meget primitive, og det er en Selvfølge, at der maa gives en nærmere og fuldligere Ordning for en saadan Virksomhed, end der kan indføres i en eneste Paragraf; men den almindelige Grundtanke for Virksomheden, det tillader jeg mig at tro, har jeg dog til Dels faaet frem. Jeg mener nemlig, at der hvert Aar i December Maaned skulde affattes en Fortegnelse, saavel over dem, der ere pligtige at yde Bidrag, som over dem, der ere berettigede til Understøttelse, samt et Overflag over, hvor mange Midler der i Aarets Løb skulle bruges. Dette skulde saa indsendes til Sogneraad og Indenrigsministerium, og Indenrigsministeriet skulde saa gennem Amtstjerne af Statskassen udbetale, hvad der behøves, nemlig til den Kommune saa meget og til den Kommune saa meget osv.; skulde der blive en lille Smule for meget, kan det staa hen til et andet Aar, men i alt væsentligt vil det nok kunne gøres op saaledes, at det passer, og maaske kan det gøres op, saaledes at det passer nøjagtig, saaledes at Alderdomsforsørgelsesforpligtelsen kan opfyldes i finansielt Henseende. Jeg mener nu ikke, der behøves noget nyt Departement i Ministeriet for denne Sags Skyld; jeg tror godt, at det